

fot. Kamil Babka

27 sierpnia, niedziela, godz. 19.30
Synagoga Tempel, ul. Miodowa 24

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus

Łukasz Długosz
flet

Anna Duczmal-Mróż
dyrygent

Wolfgang Amadeus Mozart

(1756–1791)

DIVERTIMENTO F-dur KV 138

Allegro

Andante

Presto

Saverio Mercadante

(1795–1870)

KONCERT NA FLET I ORKIESTRĘ e-moll op. 57

Allegro maestoso

Largo

Rondo russo

✻ ✻ ✻

Antonin Dvořák

(1841–1904)

KWARTET SMYCZKOWY nr 12 F-dur op. 96 „Amerykański”

(opr. A. Duczmal)

Allegro ma non troppo

Lento

Molto vivace

Vivace ma non troppo

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

*Dofinansowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego*

*Orkiestra Kameralna
Polskiego Radia Amadeus*
POLSKIE RADIO

**INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO**

ORKIESTRA KAMERALNA POLSKIEGO RADIA AMADEUS

„Pomyłki być nie może: Orkiestra Kameralna Polskiego Radia jest jednym z najwspanialszych zespołów naszych czasów”.

The Gazette, Montreal

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus została założona w Poznaniu w 1968 roku przez Agnieszkę Duczmal. Początkowo działała pod patronatem „Jeunesses Musicales”, a później Poznańskiego Towarzystwa Muzycznego. Zdobycie przez Orkiestrę Srebrnego Medalu Herberta von Karajana na Międzynarodowych Spotkaniach Młodych Orkiestr w Berlinie Zachodnim w 1976 roku zaowocowało przekształceniem jej rok później w etatowy zespół Polskiego Radia i Telewizji, a następnie w Orkiestrę Kameralną Polskiego Radia Amadeus pod dyrekcją Agnieszki Duczmal.

Do chwili obecnej Orkiestra pod jej batutą nagrała dla Polskiego Radia ponad 10.000 minut muzyki, obejmującej repertuar od baroku do współczesności i wykonała setki koncertów transmitowanych przez Polskie Radio. Zespół zarejestrował ponad 100 koncertów i programów dla Telewizji Polskiej oraz 5 godzin muzyki dla Télévision Française 1, a dla japońskiej TV NHK Orkiestra nagrała godzinną audycję wypełnioną muzyką polską. W dorobku artystycznym zespołu znajduje się wiele prawykonań, m.in. pierwsze światowe nagranie *Wariacji Goldbergowskich* J.S. Bacha w opracowaniu J. Kofflera na orkiestrę kameralną.

Orkiestra współpracowała z zagranicznymi radiofoniami, m.in.: niemieckimi NDR, WDR, SFB oraz BBC w Londynie, CBC w Montrealu i radiofonią meksykańską, dla których nagrywała przede wszystkim muzykę polską.

W swoim dorobku orkiestra posiada ponad 51 wydawnictw płytowych. Prowadzi działalność koncertową w większości krajów europejskich oraz w USA, Kanadzie, Meksyku, Brazylii, Kuwejcie, Tajwanie i Japonii, współpracując często ze światowej sławy solistami, takimi jak: Maurice André, Martha Argerich, Patric Gallois, Steven Isserlis, Gary Karr, Kevin Kenner, Mischa Maisky, Jeremy Menuhin, Igor Oistrakh, Michała Petri, Ivo Pogorelić, Alexandre Rabinovitch, Vadim Repin, Grigory Sokolov, Guy Touvron, Henryk Szeryng oraz z czołowymi solistami polskimi.

Wśród najslawniejszych sal koncertowych, w których występowała orkiestra, znajdują się Concertgebouw w Amsterdamie, filharmonie w Berlinie, Kolonii, Monachium i Petersburgu, lipski Gewandhaus, wiedeński Musikvereinsaal, Pollack Hall w Montrealu, Queen Elizabeth Hall w Londynie, mediolański Teatro alla Scala oraz Tokyo Opera City Concert Hall.

Orkiestra regularnie bierze udział w licznych europejskich festiwalach muzycznych.

Od 2009 roku drugim dyrygentem orkiestry jest Anna Duczmal-Mróż. Ten kobiecy duet to ewenement w skali światowej.

„Zespół należy do najlepszych światowych orkiestr tego typu, posiada wyjątkowe brzmienie, wspaniałe legato i niezrównanego dyrygenta w osobie p. Duczmal”.

The Independent, Wielka Brytania

fot. Mariusz Wideryński

ŁUKASZ DŁUGOSZ – uznany przez krytyków za jednego z najwybitniejszych flecistów. Absolwent Hochschule für Musik und Theater w Monachium, Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse w Paryżu oraz Yale University w New Haven.

Zwycięzca wielu prestiżowych konkursów międzynarodowych, m.in. w Paryżu, Monachium, Odense, Viggiano.

Koncertuje jako solista i kameralista w Europie, Azji i USA. Współpracuje z wieloma renomowanymi orkiestrami europejskimi. Występował m.in. w Carnegie Hall w Nowym Jorku, w Musikverein-Goldener Saal w Wiedniu, Konzerthaus w Wiedniu, Konzerthaus w Berlinie, Filharmonii Monachijskiej Gasteig-Carl-Orff-Saal, Herkulesaal w Monachium, Gewandhaus w Lipsku. Grał pod batutą takich gwiazd, jak Zubin Mehta, James Levin, Krzysztof Penderecki, Jacek Kasprzyk, Agnieszka Duczmal, Helmuth Rilling, Jerzy Maksymiuk.

Jest wielokrotnie zapraszany do wykonania *Koncertu fletowego* Krzysztofa Pendereckiego pod batutą kompozytora, zarejestrowanego na płycie w 2014 roku.

Artysta dokonał wielu nagrań archiwalnych, radiowych i telewizyjnych oraz na płytach CD w kraju i za granicą, które zostały bardzo wysoko ocenione przez krytykę polską i europejską.

Wielu wybitnych współczesnych kompozytorów dedykowało artyście swoje utwory, m.in.: Enjott Schneider, Michael Colina, Harald Genzmer, Kaija Saariaho, Paweł Mykietyn, Grażyna Pstrokońska-Nawratil, Piotr Moss.

Jego koncerty były wielokrotnie transmitowane przez najważniejsze stacje radiowe, takie jak: BBC Radio 3, SWR, BR4, Deutschlandradio Kultur, Polskie Radio PR2, NDR, Radio France, RMF Classic.

Jest jurorem międzynarodowych konkursów fletowych. Prowadzi kursy mistrzowskie w Europie i Azji. Za wybitne osiągnięcia otrzymał szereg prestiżowych nagród i nominacji, m.in.: Gloria Artis, Gasteig-Musikpreis, nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Zeit-Preis, Deutsche Stiftung Musikleben, Paszporty Polityki i Gwarancje Kultury. Narodowy Bank Polski sfinansował film telewizyjny o artyście, pokazywany na antenie TVP1 i TV Polonia.

Artysta nagrał wiele albumów, m.in. dla wytwórni Sony, Naxos, Fleur de Son Classic.

W styczniu 2010 roku zadebiutował z London Symphony Orchestra, z którą następnie nagrał płytę z koncertem Michaela Colina.

W styczniu 2015 oraz 2016 roku otrzymał prestiżową nagrodę fonograficzną International Classical Music Award (ICMA).

*fot.
Kamil
Babka*

ANNA DUCZMAL-MRÓZ po debiucie na festiwalu w Bad Kissingen została okrzyknięta przez niemiecką prasę „sensacyjną dyrygentką”.

Rozpoczęła edukację muzyczną jako skrzypaczka; jej talent dyrygencki objawił się podczas próby orkiestry studenckiej Hochschule für Musik und Theater w Hanowerze, podczas

której Eiji Oue zaproponował ochotnikom przejęcie batuty. Ów „konkurs” wygrała Anna, której prof. Oue zaoferował studia dyrygenckie. Ukończyła je z wyróżnieniem, prowadząc koncert dyplomowy z orkiestrą NDR-Radiophilharmonie w Hanowerze (2004).

Podczas studiów założyła studencką Benjamin Britten Kammerorchester w Hanowerze, z którą koncertowała w Niemczech, zdobywając m.in. wielkie uznanie za interpretację *Historii żołnierza* Strawińskiego.

Była dyrygentem-asystentem Eiji Oue w NDR Radiophilharmonie (2004/2005) oraz Antoniego Wita w Filharmonii Narodowej (2006/2007).

Wielokrotnie prowadziła koncerty z orkiestrami w Niemczech, Włoszech, Belgii, Austrii, Ameryce Południowej, współpracowała z najważniejszymi orkiestrami w Polsce, m.in. Filharmonią Narodową, Sinfonią Varsovią, NOSPR. Występowała w znakomitych salach koncertowych, takich jak Wiener Konzerthaus czy Palais des Beaux-Arts w Brukseli oraz na wielu znaczących festiwalach w Polsce, Niemczech i Ameryce Południowej. Jej koncerty transmitowane były przez PR oraz NDR.

Od 2009 roku Anna Duczmal-Mróż jest drugim dyrygentem Orkiestry Kameralnej Polskiego Radia Amadeus, z którą regularnie koncertuje i dokonuje nagrań muzyki polskiej.

Od 2009 roku prowadzi wraz z Toruńską Orkiestrą Symfoniczną oraz pianistami, takimi jak Ilia Scheps, Robert McDonald, Andrzej Jasiński, kursy mistrzowskie w Paderewski Piano Academy.

W 2014 roku prowadziła kursy dyrygenckie i koncerty w Ameryce Południowej.

Artystka ma w dorobku nagrania płytowe z Capellą Bydgostiensis (*Hity XX wieku* dla wytwórni DUX, pod patronatem Europejskiego Centrum Muzyki im. Krzysztofa Pendereckiego) i Orkiestrą Kameralną PR Amadeus (muzyka S. Krajewskiego, DUX). Album z *X Symfonią* M. Weinberga (cpo) został nominowany do nagrody Polskiej Akademii Fonograficznej Fryderyk w kategorii „najlepszy album za granicą” (2016).

„There is no doubt about it: the Polish Radio Chamber Orchestra is one of the crack ensembles of our time”.

The Gazette, Montreal

SYNAGOGA TEMPEL zbudowana została w latach 1860–1862, być może według projektu architekta Ignacego Hercoka. Należała do stowarzyszenia Żydów postępowych. Rozbudowana w roku 1868, potem z końcem XIX wieku i w roku 1924. Słynęła z nabożeństw o bogatej liturgii, ze śpiewów i kazań głoszonych po polsku i po niemiecku przez znakomitych mówców o wykształceniu akademickim, nadto z wielu innowacji, które budziły sprzeciw i zgorzenie wśród Żydów ortodoksyjnych. Wnętrze tej obszernej synagogi ozdabiają stiuki, stylizowane wzory na ścianach, interesujące witraże. Była to bożnica tak zwanych maskilów – czyli oświeconych Żydów. Tutaj, jeszcze przed pierwszą wojną światową oraz w okresie międzywojennym wygłaszał kazania sławny rabin i kaznodzieja Abraham Ozjasz Thon. Należał on do osobistości znanych w całej Europie. To w synagodze Tempel 24 października 1990 roku odbył się koncert na rzecz pojednania polsko-żydowskiego, upamiętniony ponownym umieszczeniem na synagodze Gwiazdy Dawida, którą w roku 1939 zerwali Niemcy. Organizatorem tego niezwykle wyjątkowego wydarzenia artystycznego był The United Jewish Appeal, a orkiestrą dyrygował Gilbert Levin.

Michał Rożek